

TANDORI DEZSŐ

Önéletment(egetőz)ések

KATRÚ GOMUTA
(„Weöres”)

Még az út. Még az utolsó(a)kat rúgom, utazom. Rúgom út-azon; rúg jarajtam, nem jaj; az utolsó katrú gomuta (ez; ha az); gomuta katrú.

*

Kisérlet. Kis érlelt. Pontoskódásók.

ÁSÓ KAPA

Pan, Pontos Köd-Ásó, yigay ue, polak lak, pó lak a yigayn (hírhél! dett, de tő magas, ti, lak, pó laka sík ságon, mely messze sötétlik, pan, Fudd, Feteje). S ezen. Túl el. Ezentúl Freddy el. Fedi szülőf, öldemké, pedet; öl derűképedet, drága Berssenyim, elf. Eddig.

MERT KÖZ

Közölni: csak magamról. Semmi válasz, be. Széljen és más ikis ma, gárol (gáról).

*

Vétlen viszony. Étlen iszony. Iszony: iszony. Étlenítés. Itt, és ...

*

*Semmiel kapcs.? Semmiel
(sem mivel!) kapcsolatban
nem akarok sem (mit)
közölni. Ergo: kapcs. ne legyen.
Mert közlékeny
vagyok, közlékeny (
más ok), kapcsolattárgy
ne legyen, max. sze,
mélyes kap, kapcs., tárgy
tematika nél, külisze
mélyes, személyes kulisz-
sza.*

*

*Mert köz
mért köz?*

*

*Visszakedveskedik egy
kis veréb,
ha visszakedveskedsz
neki elébb.*

*Jön kisveréb kedveskedője,
ha kedveskedsz előtte.*

*

*Semmi nem megy igazán,
de a Semmi
igazán nem megy.*

*Uccu! Ottsza-
kadszét a kap-
csolat, hogy ne-
kem nem a lé-
nyegi, amit meg.
Tudnak belőlem.
Nekik napi él. Et(t)em
1/100 része is ideg.
En, ön, én.*

*

*Átok vernek, onnan
idék, ide átok,
ideátok, ideák,
orrok, fülek,
gégechideák.*

*

Címterv, kötet:

*Megyek össze,
jövök szét.*

*

*Megy az össze,
jön a szét.
Szétössze és összeszét.*

*

*Müzli. Mázli.
Méz. Máz. Műz.
Mézli. Hord,
nagy allék,
adalék, Rilke,
nagy allék horda-
nak, mint avar
lombokat. Hom-
lokom, mint a
var, varminta.*

*

*Hogy van?
Áll
a
potom
rom
lik.*

*

*Megérni, túlérni
kell minden napot.
Túl megérni.
Meg túlélni.*

*

*Köd mönnyi? Kódmönnyi.
Mint vetetlen
ok: az ok-
vetetlen.
Okvetetlenkedem. Ez.
Evidencia. Le, mez.
Ok = vetetlen ok.*

*

*Kísérlet. = kísért
lelet. Kísírt le. Lekészű.
Lett. Kísérlehet. Lekész.
Kísérlehet = lekísér. Lekízik.*

*

*„Majd' elalszom!”
„Majd elalszol.”*

*

*Másokat nézek:
mások, mint én.
Csak magamat
kéne néznem:
egyből
más vagyok, mint
mindenki más.*

*

*Más „mint”
vagyok, mint
mindenki
más. Ön-on-en Ki?
Mindenki más.*

*

*Mindent eldumálok.
Ezért jó némának. Brr.*

*

*Jót találtam ki. De
kitálaltam. Ezért lenne
jó. Jó lenne. Ezért jó lenn. E.*

*

*Élet fogyta.
Élet fogytára
ítéltek.*

*

*Egy Oscar Wilde:
„Wilde-fülű” vagyok.*

*

*Kezem lengetem. Kérded:
„Mi van?” „Semmi,
Csak...” (Semmi csak, etc.)*

„Csak magamnak felel-
getek.” „Mert hogy mit
mondasz?” „Semmit” (Régi mű.)
Ki ez az xy?
Ah, nem is az, hogy
„ki ez”. Hm? „De
hogy minek a kije!”

*

Örökművem (ism.)

„Párosban
sok igazi dolgot
létrehoztunk, csak
igazi párost
nem hoztunk létre.”

*

Most Auden
(a nagy költő)
munkásságáról ol-
vasgatok. (Urakéleszin
prégg, = kb. katrú
gomuta, vagy egyéb.)
Ezeket jegy-láb-
zeteltem ki (Zetelkám)
a Kermode úr köny .
Véből. Kb. Auden vki.
mással ellen. Tétben
(Katrú gomuta, gomú katruta)
nem rendel. Nem ren-
delkezik vki. más
centralitásával, ő
„pluralizmusunk köl-
tője. Ez már mond: vala
mit. Nietzsche is idé-
ződik: „Azért van a Mű.
Vész, hogy ne pusz. Tul-
junk bele az Igaz.
Ságba.” Túljunk inkább,
junk túl. (Olvas. Atom.)

KISÉRLEHETETLEN

„Ennek a költ. Észetnek
az ol. Vasása oly an

*él. Mény, mely alap.
Vetően külön. Bözik, Bözsikém,
attól az élménytől, mely etc.
(Vcb.) Kisért lehetezek.*

*

*Felfedezte, hogy a tot. (totál;
nem „tót”) esztétika (titka)
alap. Jában különb. Özik,
bocs, nem különb., a
tótál nézet. Világtól.*

*

*De ezt (világtólszakadt
etc.) másutt fogom
fel. Dolgozni! Igazát
(Audenét) költő kol.
Leginája, Marianne
Moore is jól meg-
erősítet. Te! „Nem
szabad azt binni,
hogy.” A sok tökfilkó.
Ság, amit te. Óriásunk.
Óriásian fontos, és
hogy. Nincsenek
fontosabbak.
„Hogy ne lennének” stb.
Wittgenstein se
bitte (nyilván,
így Moore), hogy
a dolgok, amikről.
Nem lehet beszélni.
Fontosabbak lennének,
mint. Amikről le, fel-
bet. Mondom,
Audenre még
visszatér. Ek. Ekkor
itt abba hagyom,
is. Még az út.
Még az útólja. Az
út-ól, az ól döngetése
is ajtó. Bevágta
maga. Mögött az aj.
A zaj. Behágta maga
mögött a zajt. Ott.
Bezúzta-húzta*

*maga előtt-mögött.
A zaj-tót, ahogy
az üvegekkel
banyattesik.*

*Ha nyattesik.
Szinte hallom a kis
röhögést, itt. A zaj-tót
legyen a pont az
í-n. A pín. Mondtam:
a nem tűr
pontosságot. Poéta Bersseny:
messze/közel/se, óriásom,
sötétedik már a
Ság teteje, ezentúl
ellep. És el még,
a márság, aztán
csak nem is. A kezdet.
Már csak a. Kis érlelet.*

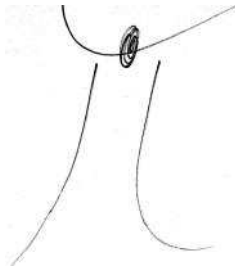
*

*Sakk Matya. Világos,
sötét egyszerre lép. Megold.:
Egy SZERRE. De ez Mi szer?!
Később az ég fenn.
Én. Meg nem. Mondhatom:
a szépségnél szebb az
ég fenn. És hogy ne
lennének. (Fontosabbak,
hogy ne. Lenn ne.
Évek, lenn évek; de
ez?) Mi jut eszembe
Audenről? Ha meg
nem nézem. Ezt másutt
fel. Felfogom. Felfogom: dolgozni.*

MIRÁLY

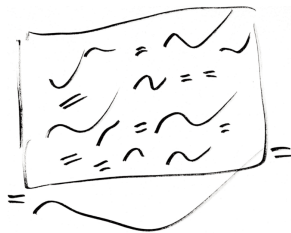
*Kedves Mireille, még
az úttól sokat utazom,
szamarammal, ki hc.
Nem is Auden, de. Fr.
Jammes számárcs. Emlék.
Szek át emlék utakat szél,
átszél, még az úttól el.
Szálló szél, fájó m. Lélek a
fel. Szín szag. Gatója.*

*íze-e bűze? Bűz-e íze?
Cseh óv. Mireille-a
Sír, eil, ne. Kap-
csolat ok. Vagy ok.
Te ma, a ma titka,
a tematika nyílt.
Ti? Tok? Mi? Tok-Ők?
Tok. Csehov? A tokba
bújt ember. Más
okokat nézek. Te, én
nem mondbatom meg,
mily (szép etc. volt az).
Az ember
a pont a pí-n.*

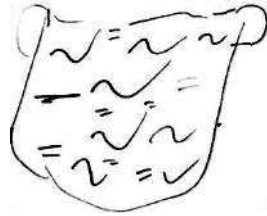

*Mi szerre? Még az út.
Ezt, még egy szer, fel
fogom, felfogom, ism., dolg.*

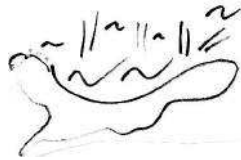
HÉRI

Hérakleitosz mint
arc-könyv.
Annyi „mint se”.
S ne mentegetőzz,
ne magyarázkodj!

*J. A. leveše
„kis láb-
kában”.*

Rotyogó serpenyő.

